

въ опредѣленый-атъ соборъ, и да сѧ отговори въ него, и тогава да го съди, и да опредѣли кназовы, на кои-то да сѧ покорава, и да оправлява народ-атъ. А прїатели-те Ерриковы сѧ увреди-ха за това пониженіе и уничтоженіе; и Еррикъ къто сѧ упокаваше на тѣхъ, развали согласіе-то съ папа, и папа го пакъ прокле, и това понеже намѣриха незадоволни-те кназови за причинѣ, воздигнаха на царскій-атъ престолъ Рудолфа, Грофъ на Славія, на Хиландъ и седамдесать и седмо лѣ-то по Христу, на кого-то папа проводи вѣнецъ. А Еррикъ събравши соборъ въ Ериксъ, заповѣда да сѧ отвержи Григорій отъ церковно-то управле-ніе, и постави за папа Гюверта Архіепископа Ра-венскаго, кой-то сѧ преименѹва Климентъ І. а къто побѣди Рудолфа, и го уби, додѣ въ Римъ съ много силъ, и з. Григорій испади, и постави па-па Климента з. Послѣ издѣйствїя, тѣ сѧ со-гласиша съ него Саксони-те, кой-то мѣ бѣха про-тивници, тѣ мѣ станаха спомощници. Но послѣ папа Пасхалъ в. юще къто вѣже живъ Еррикъ, про-клѣ го всенародно; а къто умрѣлъ ископа гроб-атъ, и оставилъ тѣло-то пять години непогребено. И едвамъ сына мѣ Еррикъ петъ можа да го погреbe.

Глава 91.

За съетославїе-то на Григорія з.
папа Римскій.

Григорій з. вѣже сынъ на нѣкого мѣдника, именѹвшесѧ же Инделкрандъ. Той кога стана па-